Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Eugenia Culinca
Dosarul nr. 2rc-227/25 (2-24077264-02-2rc-03112025)

D E C I Z I E

14 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Diana Corlăteanu
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de lichidatorul SRL „Armalite-Construct" (în proces de insolvabilitate), administratorul autorizat, Gîndea Anatolie,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 octombrie 2025, prin care a fost admisă excepția de tardivitate și respinsă acțiunea ca fiind tardivă,

în cauza civilă, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Armalite-Construct" (în proces de insolvabilitate), reprezentată de lichidatorul Gîndea Anatolie împotriva SRL „GML Record" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 12 iulie 2024, SRL „Armalite-Construct" (în proces de insolvabilitate), reprezentată de lichidatorul Gîndea Anatolie a depus cererea de chemare în judecată împotriva SRL „GML Record" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr.2i-215/23 din 30 mai 2023, a fost intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Armalite-Construct", iar în calitate de lichidator a fost

numit administratorul autorizat Gîndea Anatolie, deţinătorul autorizaţiei nr.9 din 14 ianuarie 2015.

A menționat că, examinând activitatea debitorului SRL „Armalite-Construct” s-a constatat că, din contul bancar al debitorului SRL „Armalite-Construct” a fost transferată către SRL „GML Record” suma de 1 602 500 de lei, sub formă de plată pentru utilaj.

Conform Registrului livrărilor-procurărilor pe facturile fiscale ale SRL „Armalite-Construct”, s-a constat că, SRL „GML Record” nu a efectuat nicio livrare de marfă către debitorul insolvabil SRL „Armalite-Construct”.

Astfel, la data înaintării acțiunii, datoria SRL „GML Record” față de SRL „Armalite-Construct” constituia suma de 1 602 500 de lei.

Anterior înaintării acțiunii în instanță, lichidatorul societății-reclamante, prin notificarea din 28 martie 2024, a solicitat SRL „GML Record” să achite suma restantă în termen de 5zile, însă notificarea a fost returnată cu mențiunea „*nereclamat*”.

Lichidatorul societății-reclamante a menționat că, transferarea mijloacelor financiare către SRL „GML Record” se confirmă prin extrasele (rulajul) din contul bancar al mijloacelor bănești.

La 7 august 2025, SRL „GML Record”, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Constantin Tănase, a formulat excepția de tardivitate, în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă, indicând că, plata a fost efectuată în anul 2014, iar lipsa livrării era cunoscută societății-reclamante cel târziu în anul 2015, astfel prin prisma art. 391 Cod civil, termenul de prescripție a expirat în anul 2018. (f.d. 45-48)

Consideră că, acțiunea depusă de reclamanta SRL „Armalite-Construct” este prescrisă, având în vedere că, a fost depusă la 2024, adică peste 6 ani de la data expirării termenului la care avea dreptul de a înainta acțiunea în instanța de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 octombrie 2025, s-a admis excepția de tardivitate invocată de reprezentantul SRL „GML Record”, avocatul Constantin Tănase. S-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Armalite-Construct” (în proces de insolvabilitate), reprezentată de lichidatorul Gîndea Anatolie împotriva SRL „GML Record” cu privire la încasarea sumei. (f.d. 52-55)

Solicitarea recurentului:

Invocând dezacordul cu încheierea primei instanțe, prin e-mail, la 16 octombrie 2025, SRL „Armalite-Construct”, reprezentată de lichidatorul Gîndea Anatolie a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 octombrie 2025. Concomitent reprezentantul recurentei a solicitat scutirea

acestea de la plata taxei de timbru în conformitate cu art. 85 alin. (4) Cod de procedură civilă. (f.d. 57-60)

Argumentele părților:

În motivarea recursului, lichidatorul SRL „Armalite-Construct", administratorul autorizat Gîndea Anatolie a invocat că, prima instanță a considerat în mod greșit că termenul de prescripție de 3 ani a început în luna mai 2016 și a expirat la începutul lunii iunie 2019. Or, în virtutea art. 391 alin. (1) și 395 alin. (1) ale Codului civil, termenul de prescripție începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, adică data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Lichidatorul a argumentat că, a avut posibilitatea să afle despre acest drept la acțiune abia după intentarea procesului de insolvabilitate și numirea sa în funcție, la 30 mai 2023, prin urmare, depunerea cererii de chemare în judecată la 12 iulie 2024 se încadrează în termenul legal de 3 ani calculat de la 30 mai 2023.

La fel, a remarcat că, există o contradicție în motivarea primei instanțe, care menționează că se află în imposibilitatea de a stabili termenul până la care debitorul urma să livreze marfa, deoarece nu au fost prezentate contractele.

Lichidatorul a mai subliniat că, or*****ele de conducere ale societății reclamante și pârâte, nu au prezentat niciun act sau contract în cadrul ședințelor. Or, neavând acces la contractele menționate în ordinele de plată, ascunse cu rea-credință, afirmația instanței că societatea-reclamantă cunoștea cu certitudine despre încălcarea drepturilor sale în luna mai 2016 nu poate fi luată în considerare.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost pronunțată la 6 octombrie 2025, recepționată de recurentă prin e-mail, la 7 octombrie 2025 (f.d. 56), iar cererea de recurs a fost depusă la 16 octombrie 2025, cu respectarea termenului legal de 15 zile. (f.d. 57-61)

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. art. 7 alin. (1) Cod civil modernizat, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

În sensul art. 267 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este **de 3 ani.**

Prin prisma art. 272 la alin. (1) – (3) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Dacă legea prevede altfel, prescripţia începe să curgă de la data când obligaţia devine exigibilă, iar în cazul obligaţiei de a nu face, de la data încălcării acesteia. În cazul în care dreptul subiectiv este afectat de un termen suspensiv sau de o condiţie suspensivă, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului ori a realizării condiţiei. În raporturile juridice în care nu este stipulat termenul executării obligaţiei sau în care executarea poate fi cerută oricînd, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data cînd debitorul trebuie să execute obligaţia.

În corespundere cu art. 277 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), Cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția. Constituie acte de recunoaștere tacită executarea parțială a obligației, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau a penalităților, constituirea unei garanții, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării și alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existența dreptului celui împotriva căruia curge prescripția; b) prin înaintarea în modul stabilit a unei cereri de chemare în judecată, de arbitrare, a unei cereri de eliberare a ordonanței judecătorești sau a unei alte cereri în or*****ul jurisdicțional competent; c) prin înaintarea în modul stabilit a unei cereri de admitere a creanței în cadrul procesului de insolvabilitate, precum și a cererii de intervenție în cadrul procedurii de executare silită în curs pornite de alți creditori; d) în alte cazuri prevăzute de lege.

În constelația art. 186^1 Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către

oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor. Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs. Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea; b) să admită recursul și să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare

Din lucrările și actele cauzei, Colegiul judiciar a stabilit că, conform ordinelor de plată nr. 38 din 24 noiembrie 2014, nr. 47 din 3 decembrie 2014, nr. 54 din 16 decembrie 2014, nr. 58 din 18 decembrie 2014, nr. 63 din 19 decembrie 2014, nr. 67 din 24 decembrie 2014, nr. 86 din 13 ianuarie 2015, nr. 118 din 27 ianuarie 2015, nr. 124 din 30 ianuarie 2015, SRL „Armalite-Construct” a transferat în contul SRL „GML Record” mijloace bănești, în sumă totală de 922 700 de lei, cu destinația plata pentru utilaj, conform contractului f/n din 20 noiembrie 2014. (f.d. 7-13, 16, 17)

În temeiul ordinului de plată nr. 102 din 21 ianuarie 2015, SRL „Armalite-Construct” a transferat în contul SRL „GML Record” mijloace bănești, în sumă totală de 101 000 de lei, cu destinația plata pentru utilaj, conform contractului f/n din 21 ianuarie 2015. (f.d. 14)

În baza ordinului de plată nr. 111 din 23 ianuarie 2015, SRL „Armalite-Construct” a transferat în contul SRL „GML Record” mijloace bănești, în sumă de 153 000 de lei, pentru servicii de mentenanță a tehnicii de birou, conform contractului nr. 5 din 27 ianuarie 2015. (f.d. 15)

Conform ordinului de plată nr. 425 din 10 martie 2016, SRL „Armalite-Construct” a transferat în contul SRL „GML Record” mijloace bănești, în sumă totală de 66 000 de lei, cu destinația plata pentru utilaj, conform contractului f/n din 3 martie 2016. (f.d. 19)

În temeiul ordinelor de plată nr. 460 din 27 aprilie 2016 și nr. 469 din 29 aprilie 2016, SRL „Armalite-Construct” a transferat în contul SRL „GML Record” mijloace bănești, în sumă totală de 232 700 de lei, cu destinația plata pentru utilaj, conform contractului f/n din 27 aprilie 2016. (f.d. 20-21)

Prin urmare, se observă că, între SRL „Armalite-Construct” și SRL „GML Record” au existat relații juridice instituite în temeiul contractelor menționate, care însă nu au fost prezentate instanței de judecată.

Prin notificarea din 28 martie 2024, lichidatorul SRL „Armalite-Construct”, Gîndea Anatolie a solicitat SRL „GML Record” să restituie suma de 1 602 500 de lei, în termen de 5 zile, de la data comunicării notificării. Notificarea a fost returnată expeditorului cu mențiunea „nereclamată”.

Respectiv, **la 12 iulie 2024**, lichidatorul SRL „Armalite-Construct”, Gîndea Anatolie a depus prezenta acțiune, solicitând încasarea sumei de 1 602 500 de lei, prin hotărâre judecătorească.

Iar, la 7 august 2025, SRL „GML Record”, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Constantin Tănase, a formulat excepția de tardivitate, în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă, indicând că, plata a fost efectuată în anul 2014, iar lipsa livrării era cunoscută societății-reclamante cel târziu în anul 2015, astfel prin prisma art. 391 Cod civil, termenul de prescripție a expirat în anul 2018.

Prima instanță, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 octombrie 2025, a admis excepția de tardivitate invocată de reprezentantul SRL „GML Record”, avocatul Constantin Tănase și a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Armalite-Construct” (în proces de insolvabilitate), reprezentată de lichidatorul Gîndea Anatolie împotriva SRL „GML Record” cu privire la încasarea sumei. (f.d. 52-55)

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul judiciar conchide că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, în condițiile în care acțiunea este tardivă.

Colegiul judiciar reține că, temeiul apariției litigiului între părțile liti*****te, derivă din plățile efectuate de SRL „Armalite-Construct” în beneficiul SRL „GML Record” pentru livrarea unor utilaje, **în perioada anilor 2014-2016**, în temeiul contractelor f/n din 20 noiembrie 2014, 21 ianuarie 2015, 27 aprilie 2016 și 10 mai 2016, sub guvernarea Codului civil în redacția de până la 1 martie 2019.

Corespunzător, reieșind din natura juridică a raportului litigios, și anume, cerințele formulate de lichidatorul SRL „Armalite-Construct” (în proces de insolvabilitate), administratorul autorizat Gîndea Anatolie față de SRL „GML Record” cu privire la încasarea datoriei de 1 602 500 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată, **rezultă fără echivoc caracterul patrimonial și prescriptibil al dreptului la acțiune.**

Acest aspect impune respectarea termenelor de prescripție, instituite de art. 267 și 272 ale Codului civil, care sunt de trei ani pentru drepturile patrimoniale, termen care începe să curgă de la momentul când debitorul trebuie să execute obligația, atunci când termenul executării obligației nu este prevăzut sau în care executarea poate fi cerută oricând.

Iar, excepția de tardivitate este o procedură aplicabilă cererii de chemare în judecată depuse cu omiterea termenului de prescripție și care nu conține solicitarea

de repunere în termen, similar cazului din speță.

Colegiul judiciar susține poziția exprimată de instanța de fond precum că, înaintând acțiunea la 24 martie 2023, societatea reclamantă, reprezentată de lichidator, nu s-a conformat cerințelor impuse de art. 267 Cod civil, astfel încât este justificată soluția instanței de fond de admitere a excepției de tardivitate. Or, aceasta urma să se adreseze în instanța de judecată cu acțiunea în interiorul termenului de 3 ani, de când a aflat despre neexecutarea obligației asumate de partea pârâtă.

Având în vedere că, societatea pârâtă a invocat faptul omiterii termenului de prescripție de 3 ani de zile, în interiorul căruia societatea reclamantă avea dreptul să-și realizeze dreptul încălcat, se constată cu certitudine omiterea acestuia.

Deși, în cererea de recurs se menționează că, nu au fost prezentate contractele în temeiul cărora s-au făcut transferurile bănești și din care ar rezulta drepturile și obligațiile părților, în special de plată, dar și corelative de livrare a mărfii, precum și condițiile și termenii de executare a acestor obligații, prima instanță justificat a stabilit că, se află în imposibilitate de a stabili termenul la care debitorul obligației, SRL „GML Record” urma să livreze marfa achitată.

De altfel, incidente speței sunt și prevederile art. 117 alin. (1) Cod fiscal stabilește că, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul ţării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art.108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Pentru livrările impozitate conform art.104 lit. a), eliberarea facturii fiscale nu este obligatorie.

Iar conform art. 108 alin. (1), (2), (4) Cod fiscal, data calculării obligației fiscale privind T.V.A. este data livrării. Data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor, cu excepția cazurilor stipulate la alin.(5)–(8). Pentru mărfuri, data livrării se consideră data predării (transmiterii) mărfurilor cumpărătorului (beneficiarului) sau dacă mărfurile sunt transportate, data livrării se consideră data la care începe transportarea, cu excepția mărfurilor de export pentru care data livrării se consideră data scoaterii lor de pe teritoriul Republicii Moldova. Pentru servicii, data livrării se consideră data prestării serviciului, data eliberării facturii fiscale sau data la care plata se efectuează subiectului impozabil, parţial sau în întregime, în dependență de ce are loc mai înainte.

Actul de verificare al decontărilor reciproce dintre părți, atestă că, ultimul transfer bănesc în contul SRL „GML Record”, pentru livrarea utilajelor a avut loc la sfârșitul lunii mai a

că, prima instanță cert a stabilit cert că, în luna mai 2016, societatea-reclamantă anului 2016, respectiv, la această dată, societatea-reclamantă cunoștea despre datoria societății-pârâte, în mărime de 1 602 500 de lei, acumulată în

perioada anilor 2014-2016.

Colegiul civil conchide cunoștea despre încălcarea drepturilor sale prin neexecutarea obligației corelative de livrare a mărfii achitate, și de la această dată urmează a fi calculat termenul de prescripție extensivă, care a **expirat cel târziu la începutul lunii iunie 2019, însă prezenta acțiune a fost depusă la 12 iulie 2024.**

Respectiv, excepția de tardivitate invocată de SRL „GML Record", reprezentată de avocatul Constantin Tănase este întemeiată și corect a fost admisă de prima instanță, iar cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Armalite-Construct", administratorul autorizat, Gîndea Anatolie întemeiat a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Corespunzător, recent la 23 octombrie 2025, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea în cauza *SRL „Cedron-G.I.S." v. Republica Moldova*, în care se referă la o pretinsă încălcare a principiului securității raporturilor juridice și a dreptului societății reclamante la respectarea bunurilor sale, ca urmare a admiterii unei acțiuni prescrise. Curtea a reamintit principiile sale constante privind rolul termenelor de prescripție în asigurarea securității raporturilor juridice și a bunei administrări a justiției, subliniind că aceste termene nu pot fi prelungite sau reluate în mod arbitrar de către instanțe. CtEDO a observat că, potrivit dispozițiilor legale aplicabile la momentul relevant, termenul general de prescripție era de trei ani de la data nașterii dreptului la acțiune, respectiv, de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre încălcarea dreptului său. În speță, dreptul la acțiune a luat naștere la momentul scadenței facturilor din 2008–2009, ceea ce înseamnă că termenul expirase în 2011–2012. **Curtea a apreciat că faptul descoperirii de către lichidatorul societății creditoare a datoriilor abia în anul 2015 nu putea declanșa un nou termen de prescripție, deoarece creanța devenise deja prescrisă.**

Prin urmare, Curtea a concluzionat că admiterea unei acțiuni prescrise de către instanțele interne a avut un efect contrar principiului securității raporturilor juridice și a echivalat cu o negare a justiției. În consecință, Curtea a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție, reținând că instanțele naționale au încălcat principiul securității raporturilor juridice garantat de Convenție. Curtea a notat că instanțele ar fi trebuit să respingă acțiunea lichidatorului ca prescrisă.

Finalmente, Colegiul civil atestă că, instanța de fond a aplicat corect excepția de tardivitate în condițiile în care cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea termenului general de prescripție, nu a solicitat nici repunerea în termen, iar omiterea termenului de prescripție restricționează examinarea legalității pretențiilor formulate de partea în proces**, titularul dreptului la acțiune fiind sancționat pentru pasivitate prin stingerea elementului de protecție juridică a dreptului său material,** motiv pentru care, Colegiul judiciar concluzionează privind menținerea actului judecătoresc contestat.

În același timp, Colegiul reține că, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în jurisprudența sa a stabilit cu valoare de principiu că respectarea termenului de prescripție este o condiție ce generează stabilitatea raporturilor juridice, or, acestea devenite irevocabile în pofida expirării termenului de prescripție garantează titularului dreptului siguranța și securitatea raportului în care este parte, iar orice deviere de la acest principiu, în absența unor temeiuri relevante, constituie o ingerință față de valorile protejate de CEDO (art.6) și implicit incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (*Hotărârea CEDO din 18 martie 2008 emisă în cauza Dacia versus Moldova, Hotărârea CEDO din 16 iulie 2009 emisă în cauza Baroul Partener-A versus Moldova, Hotărârea CEDO din 25 noiembrie 2009 emisă în cauza IPTEH şi alţii contra Moldovei*).

Cu referință la termenele de prescripție, Curtea a notat că, înaintarea unei acțiuni în pofida expirării termenului general de prescripție sunt contrare articolului 6 al Convenției, deoarece ele permit instanțelor judecătorești să continue examinarea unei cauzei, circumstanță apreciată drept contrară art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, Curtea considerând că la îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil, iar rolul jucat de termenele de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului, o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante (*Brumărescu v. Romania, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII şi Roşca v. Moldova, nr.6267/02, §24, 22 martie 2005*).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, excepția de tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de fond corect a conchis necesitatea admiterii cererii privind ridicarea excepției de tardivitate și ca consecință respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „Armalite-Construct", ca tardivă.

Analizând rigorile legii în raport cu soluția dată de instanța de fond conchidem că aceasta este una întemeiată în condițiile aplicării corecte a excepției de tardivitate.

Colegiul judiciar subliniază că, abordarea recurentei, în speță, evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune admiterea recursului.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este

evidențiată în cererea de recurs declarată de lichidatorul SRL „Armalite-Construct” (în proces de insolvabilitate), administratorul autorizat, Gîndea Anatolie.

Reieșind din cele expuse mai sus, în condițiile în care instanța de recurs a constatat legalitatea încheierii instanței de fond, argumentele contrare ale recurentei fiind combătute integral prin concluziile expuse mai sus, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Armalite-Construct” (în proces de insolvabilitate), administratorul autorizat, Gîndea Anatolie.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari